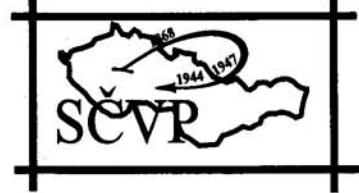

ZPRAVODAJ

Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel

7/2009

Pietní vzpomínka v Novém Malíně

V sobotu 11. 7. 2009 za účasti několika desítek přítomných lidí, kteří přišli uctít památku upálených dětí, žen a mužů z Českého Malína se konala tato pietní vzpomínka na 13. 7. 1943. Na pietním místě v Novém Malíně v 10. hodin nastoupili dobrovolní hasiči, kteří každoročně přicházejí ve slavnostních uniformách na pietní místo a lemuji cestu slavnostnímu kladení věnců.

Za doprovodu hudby proběhlo kladení věnců k památníku obětem Českého Malína. Zúčastnil se ho Obecní úřad v Novém Malíně, Svaz bojovníků za svobodu a Československá obec legionářská a SČVP Šumperk. Vzpomínkový projev přednesl přítomný zástupce obecního úřadu Mgr. Marek Štencl.

Duchovní otec Patrik Tabák, správce šumperské pravoslavné církevní obce zahájil pak panychidu spolu s vzácnými hosty. Vladyslavou Simeonem, biskupem olomoucko-brněnské eparchie, d. o. Patrikem Ludvíkem z pravoslavné církevní obce Lanškroun, dále přítomným děkanem Slavomírem Sokolovským za katolickou církev v Šumperku. Vzpominková bohoslužba byla doprovázena liturgickým zpěvem pravoslavného církevního sboru Šumperk pod vedením paní Emilie Konečné.

Za organizování a důstojný průběh pietní vzpomínky patří se poděkovat Obecnímu úřadu v Novém Malíně panu Mgr. Marku Štenclovi a Patriku Tabákovi, duchovnímu otci pravoslavné církve Šumperk. Nemohu opomenout poděkovat pěveckému sboru pravoslavné církevní obce Šumperk za doprovodný zpěv při panychidě a za vzpomínkovou písni Maline rodný. Poděkování patří i pravoslavným ženám za připravené drobnosti k slavnostnímu obědu. Dále je nutno poděkovat organizacím za položení věnců, dobrovolným hasičům za jejich tradiční vystoupení při vzpomince na Č. Malín. Poděkování patří též Obecnímu úřadu za celoroční péči o pietní místo, panu starostovi Josefovi Minářovi a panu Mgr. Marku Štenclovi a dalším hodným lidem.

Josef Řepík

Nástup hasičů na pietní setkání

A ještě vzpomínka na Český Malín

Vážení krajané a přátelé,
I letos jsme uctili památku vypálení Českého Malína na Volyni. Vzpomínali jsme 66. výročí vypálení této krásné vesničky, kde 13. července 1943 ráno v 7 hodin hordy německých žoldáků

obklíčily tuto vesničku. Vypálili ji celou, zbylo jenom holé spáleniště a pláč těch, kteří se nějakým způsobem zachránili. Upálili zaživa babičky, maminky, dědečky, tatínky a to nejhorší -nevinné dětičky. Hodně mužů postříleli, když chtěli z toho pekla utéct. Celkem zahynulo 374 lidí během chvílik jednoho dne ... Ptám se tedy, byli tito Němci také lidí? A proč není v médiích alespoň malá vzpomínka jako na Lidice? Vždyť Český Malín na Volyni byl též Lidicemi ...

K tomuto uctění památky jsme se sešli v sobotu 11. července 2009 v 10 hodin u památníku v Novém Malíně. Za smutečního pochodu přinášeli věnce představitelé obce Nového Malína, bojovníci za svobodu, členové výboru svazu Čechů z Volyně a jejich přátel. Po civilním obřadu a zaznění naší hymny sloužil panychidu za umučené arcibiskup Simeon s pomocnými faráři. Panychidu doprovázela pravoslavný sbor.

Přátelé, touto cestou chcete poděkovat všem, kteří na tuto událost nezapomínají a každý rok k nám přijíždějí do Nového Malína vzdát úctu všem obětem této hrůzné události. Sice nás je rok od roku méně, ale snad naše děti budou pokračovat dál a budou si připomínat tuto hrůznou událost, která se stala 13. července 1943 u nás doma, na Volyni. Nesmíme zoufat, ale doufat, že to tak bude ... Vždyť přece tento hrůzný čin nemůže a ani nesmí být zapomenut.

Věčná památka na všechny umučené v Českém Malíně na Volyni.

Za šumperský region Ala Bílková

Český Boratín vzpomínal

V sobotu 8. srpna t. r. ožila malá obec Horní Řepčice u Litoměřic nebývalým vrzuchem a očekáváním na mimorádnou událost. Obecní úřad ve spolupráci s Českým svazem bojovníků za svobodu, Československou obcí legionářskou a Společností Ludvíka Svobody tam totiž pořádal setkání válečných veteránů 2. světové války a jejich příznivců u příležitosti 65. výročí jejich vstupu do východní Slobodové armády a zahájení Karpatsko-dukelské vojenské operace.

V Horních Řepčicích a v řadě přilehlých obcí našli svůj nový domov po reemigraci z Volyně v roce 1947 mnozí přímlí účastníci bojů za osvobození ČSR v řadách 1. československého armádního sboru v SSSR pod velením armádního gen. Ludvíka Svobody, pocházející z Českého Boratína na Volyni a dnes už i jejich mnozí potomci. Starostou obecního úřadu v Horních Řepčicích je vnuček našeho bývalého občana „svobodovce“ Jiří Opočenský.

Setkání se konalo za velmi příznivého počasí na prostorném hřišti u silnice vedoucí z Litoměřic do České Lípy za hojný účastníků návštěvníků jak z blízkého okolí, tak i z míst často dost vzdálených. Organizačně bylo do detailů připraveno a dodržování časového harmonogramu zajišťoval osobně starosta obce Jiří Opočenský.

Cestními hosty byli dosud žijící veteráni z Českého Boratína, místopředseda ÚV ČSBS Ing. Plk. Jaroslav Vodička, předseda Společnosti Ludvíka Svobody a zvláště pak vzácná a upřímná přítelkyně volyňských Čechů, dcera gen. Ludvíka Svobody paní Zoe Klusáková. Všichni pozdravili účastníky setkání a na závěr přednesl plk. v. v. Jaroslav Chudoba v emotivně laděném vystoupení básně Ivana Skály DUKLA.

Není už mnoho těch, kdo si pamatuje, jaké to bylo tenkrát před mnoha desítkami let „u nás na Volyni“. Proto uvádíme některé základní informace o mé rodné obci. Českém Boratíně... Náš Český Boratín, to byla malá, půvabná vesnička. Tichá a skromná ve své krásě.

Za mého dětství a mládí měla jen 42 čísel popisných. Už zdálky se pyšnila svými zahradami, které v zimě „hojně stříbrili sníh a jiní“ a v létě „se mají usmíval z jejich květů“.

Měla své dominanty: školu a vynikajícího učitele Josefa Vlka, který na ní působil celých 43 let, evangelický kostel s farou, budovu záložny, v níž byl později umístěn družstevní mlýn, vojenský cvičný areál známý „forta“ z doby bývalého carského Ruska, který později sloužil spíše jako místo k dětským hrám, družstevní mlékárnu, hasičský sbor a také výborný smíšený sbor pěvecký.

Český Boratín byl evangelickou obcí a tím se dost odlišoval od jiných. Knihou, která v žádné rodině nechyběla, byla Bible kralická. Citová pouta ke staré vlasti byla však stejná jako u všech Čechů na Volyni. I na nás těžce dolehly události po Mnichovu a okupace Československa nacistickým Německem.

Také Volyn byla okupována bezprostředně po útoku německého Wehrmachtu na bývalý Sovětský svaz 22. června 1941 se všemi důsledky, které z toho plynuly. Jedním z nich byla pro volyňské Čechy tragédie Českého Malína. Jeho zkáza mocně posílila naše odhodlání zapojit se účinně do protinacistického odboje a přispět tak k osvobození naší staré vlasti.

I u nás na Boratíně jsme utvořili skupinu tajné odbojové organizace „Blaňák“. Jejím úkolem kromě jiných byla příprava volyňských Čechů ke vstupu do československé zahraniční armády v SSSR.

Z naší obce se v různých armádách zúčastnili za 2. světové války bojů proti Německu a jeho spojencům: Josef Opočenský v roce 1939 v polské armádě. Padl do zajetí a nevrátil se. Rostislav Chudoba a Ladislav Baloun v červenci 1939 odjeli do Francie a stali se příslušníky československé zahraniční západní armády v Anglii. Jaroslav Vlk st. byl příslušníkem československé vojenské jednotky na středním a blízkém východě.

V Historii Českého Boratína, vynikajícím způsobem zpracované manželi Josefem a Annou Vlkovými, jsou na straně 158 a další uvedené informace tohoto znění: „Po vstupu Sovětů na západní Volyn byli odvedeni do služby v Rudé armádě dva boratinskí občané: Vladimír Koberník a Jan Opočenský. Oba se stali nezvěstnými. Má se za to, že byli deportováni jako cizinci (Češi a navíc ze západní Ukrajiny) do některých pracovních táborů v SSSR, odkud nebylo návratu.“

Informace další: „V druhé polovině února 1944, kdy se sověcko-německá fronta dostala až na západní Volyn a zastavila se před Boratínem na řece Styru odeslo 22. 2. 1944 pět chlapců přes frontu do sovětského zázemí. Byli to: Jaroslav Chudoba, Jan Šebesta, Rostislav Šebesta, Jaroslav Vlk-Kopečků a Vladislav Vlk. V Rovně se přihlásili do československé vojenské jednotky v Sovětském svazu. Odtud byli přepraveni do Jefremova. Tam se formovala 2. paradesantní brigáda.“

Při postupném osvobození Volyně od německých okupantů se téměř všichni volynští muži-Češi hlásili do armády. Považovali to za svou morální povinnost.

Vstup téměř 11 tisíc „Volynáků“ do československé jednotky umožnil rozšíření stávající brigády, která pod velením plk. Svobody prošla již bojem u Sokolova, Kyjevy, Bílé Cerkve na 1. československý armádní sbor. Vedením tohoto největšího československého vojenského útvaru v zahraničí za 2. světové války byl jmenován gen. Kratochvíl.

Jaroslav Chudoba (pokračování příště)

K dotazu redakce, zda nám, čtenářům Zpravodaje nějak nevadí rozdělení článků do několika čísel Zpravodaje, mohu říci, že to považuji za nezbytné rozhodnutí, vstřícné vůči autorům, kteří často nemohou své bohaté zážitky a poznatky zakrýt, aby neztratily podstatu sdělované vzpomínky. Čtenářům ale redakce poskytuje vždy velice zajímavé čtení a čist článek na pokračování je samozřejmé, jako čist velkou knihu pro její obsažnost na pokračování.

V. Suchopárová

Bez práva pěšpiski

Zábada, která se mi honí hlavou tak asi sedmdesát let, pokaždé když zaslechnu název Rovno, Lvov, Katyň, Gulag....

Byla mi tehdy asi třináct a půl roku, když jsem se dovedl, že na jaře roku 1940 odvedli v noci dva muže z našeho domu mého otce neznamo kam a neznamo proč. V té době jsem žil u dědečka na Omelanštině a otec za mnou dochází jednou za 14 dní až za měsíc.

Do Peredil, kde jsme měli dům, to bylo 11 km. Maminka zemřela když mi bylo 8 let. Otec se podruhé neoženil a já jsem chodil od jednoho přibuzného k druhému. Nejčastěji jsem pobýval u tety Kligrové v Novokrajově, která neměla děti a říkala, že by si mě vzala za vlastního.

Také strýc Kola s tetou Marií neměli děti a uvažovali stejně. Všichni čekali, co bude s otcem, jestli se neožení a nevezme si mě do nové rodiny. Takové úvahy jsem občas zaslechl, když se strýc s dědou o mně bavili. Když se otec asi dva měsíce neukázal, tak mě dědeček poslal do Peredil, abych zjistil, co se děje, zda není otec nemocen. Pošta ani telefon k dispozici nebyly. Tak jediná možnost byla jít pěšky. Tu cestu jsem absolvoval mnohemkrát již od šesti let.

Babička mi dala do tašky několik buchet, kousek slaniny a bochník chleba, aby měl otec něco k jídlu, kdyby byl nemocen.

Je třeba říci, že v té době bydlel u otce stařík, který měl přezdívku „Porchun“. Jaké bylo jeho skutečné jméno a příjmení, nikdo nevěděl. Bylo mu tehdě přes 60 let. Celý život sloužil u Čechů. Tam by také dožil do konce svých dnů. Oráči a děvečky žádný důchod nedostávali a jejich zaměstnavatelé za ně žádné pojistění neplatili.

Když přišel v roce 1939 sovětská vláda, tak museli sedláči, ty (vykořistované) osoby propustit a oni zůstali bez jakékoli podpory a příštěsi. Hlavně to postihlo ty staré, kteří neměli možnost najít si nejakou práci. Stařík Porchun měl ve vedlejší obci Satyjov bratra, uchýlil se k němu, ale ten ho nepřijal a řekl mu, ať si jde tam, kde býl celý život. V našem domě bylo několik místností volných, tak mu otec nabídli příštěsi v jedné světlicce. O stravu se musel Porchun starat sám a to tak, že si šel každý den do jiného stavení vyzbrat něco k jídlu. Když jsem přišel do Peredil do našeho domu, řekl mi Porchun, že asi před měsícem přišel v noci do dve soudruzi v doprovodu obecního sluhu a otec odvezli, prý k výslechu. Měl si s sebou vzít doklady. Jelikož bylo teplo, tak si otec nevzal ani plášť nebo zimník.

Porchunovi řekl, aby mu hľadal byt, že se brzo vráti. Dal jsem tedy Porchunovi jídlo z babiččiny tašky a řekl mu, ať to tedy všechno hlijá.

Na zpáteční cestě jsem se stavěl u Loňky Lavryňukové, mého kamaráda. Jeho rodiče se přátelili s naší rodinou, dokud maminka žila. Otec Loňky mi řekl, že také sebrali pana Stárka a pana Šlanhofa jako kulaky.

V obci se prý hovoří o tom, že někdo ze silradě řekl, že Pepík sebral proto, že rozšířoval nepřátelskou propagandu. Jak jsem se později dovedl, tak měl otec někde říci, že se „všady píšeš široka strana moja rodnej, mnoho v něj polej i rěk, ja drugoj takoj strany něznaju, kde tak volno dyšet čelověk“, ja když chci navštíviti rodiče 11 km daleko, tak si musím požádat na silradě o povolení. To za nevolnictví musel nevolník mít na každé vzdálení se z obce povolení.

Otec netušil, že tímto výrokem nad sebou vynesl rozsudek smrti. K dědečkovi jsem se vrátil se špatnou zprávou, že byl otec zatčen, ale nevím kde je a proč ho zavřeli. Děda a strýcové se rozčilovali, že jsem měl jít za někým ze silradě, aby mi řekl, kde otec je, nebo kde se mámne zeptat. Nakonec se dohodli, že tam zajede strýc Bohouš na kole a obrátí se na svého bývalého učně, co se u něho učil truhlářinu. Ten je ted' členem silradě, tak snad bude něco vědět. Strýc Bohouš tam jel v neděli ne na silradu, ale k němu do bytu. Bývalý tovaryš strýci řekl, že vytipovat nespolehlivé lidi musela tříčlenná komise, ve které on není. U otce je špatné to, že rozšířoval nepřátelskou propagandu a proto radil strýci, aby se oficiálně cestou na Pepíka nedotazoval, že by mohl sám padnout do nejakejho podezření. Stejně mu to nikdo nefenece, zvlášť když lidé, kteří rozšířují nepřátelskou propagandu, jsou považováni za agenty nepřátelských rozvědek. Takoví lidé bývají zbaveni práva pěrepisky a nemají nárok na jakékoliv spojení s rodinou. Sovětské orgány nedávají zprávu rodině ani v případě úmrtí vězněného.

Strýc se vrátil s tím, že je nebezpečné dál pátrat po otci. Děda jako kulak a bývalý cárský důstojník by na sebe neměl upozorňovat.

Já jsem od nového školního roku 1940 začal chodit do školy v Novosilkách. Od tety Kligrové z Novokrajova to byly čtyři kilometry.

Do školy přišlo pět nových učitelů. Ti učitelky byly komunistky, které po absolvování desítiletky a nejakejko edagogického kurzu měly na západní Ukrajině nahradit nedostatek učitelů.

Jenom ředitel školy Jurij Solodov a jeho žena Marija Jakovlivna byli starší pedagogové. Marija Jakovlivna učila francouzštinu a zpěv. Ředitel Jurij Solodov byl členem strany. Jediný v celém okolí. Učil ruský jazyk, literaturu a občanskou výchovu. Vykládal nám, co dnes provádějí na západní Ukrajině a vývoj v mezinárodní situaci. Jeho výklad k politické linii strany na západní Ukrajině byl následující:

Podle poučky s. Stalina, cím více se upveřuje sovětská moc, tím zůřívi budou protisocialistické síly bojkotovat a sabotovat socialistickou výstavbu. Proto v posledních letech dochází SSSR k teroristickým útokům proti činovníkům sovětské moci. Bylo zavražděno několik instruktur, byl otráven hromadně kolchozni dobytek, dochází k požáru stohů obilí a kolchozních budov.

Císta po VRSR nebyla zřejmě dost důsledná. Proto s. Stalin uložil orgánům sovětské moci provést důkladnou prověrku obyvatel a vytipovat zjevně i zauklené odpůrce našeho zřízení. Je potřeba použít hustejší sítu, kde se zachytí všichni nepřátelé dělnicko-rolnické moci. „...nado přesjeďa“ čerez mělký řesťouk.“ Na vesnici z toho vyplývá, že kulakem nemusí být jenom sedlák nad 20 ha. Může to být také sedlák nad 10 ha.

Je potřeba prověřit inteligenci a lidi, kteří byli ve službách starého režimu. Je potřeba se podívat, jak chodí lidé na mítingy, jak se zúčastňují oslav 1. máje, VRSR, Dnů Rudé armády a jiných významných dnů.

Je třeba naslouchat, jak mluví, zda nerozšířují nepřátelskou propagandu. Takoví lidé jsou zvlášť nebezpeční, neb jsou to agenti nepřátelských rozvědek.

Na starém území Sov. svazu tyto prověrky probíhaly od roku 1938 a tady na západní Ukrajině od loňského roku, kdy byla západní Ukrajinu osvobozena slavnou Rudou armádou. Při silradách (vesnických radách) se utvářejí komise, které na základě znalosti místních poměrů mají vytipovat nespolehlivé občany, kteří by byli v případě války pod dohledem, případně zajištěni. Václav Pěnička (Pokračování příště)

ZPRÁVY Z REGIONŮ ...

Region Šumperk

Vážení krajané, mili přátelé

V soboru 27. června 2009 jsme se sešli po dlouhé době na takovém malem setkání, nebo spíše schůzi, v našem Šumperském regionu. Sešlo se nás kolem šedesáti. Každým rokem nás ubývá. Krajan Jarda Sodoměk přivítal všechny přítomné a zahájil schůzi. Zprávu o hospodaření přednesla Alenka Kubelová, naše milá hospodářka. Potom přišla na řadu volba nového předsedu. Jednolnásilně byl zvolen kraján pan Remigius Haken. Jsme moc rádi, že máme nového předsedu, který bude nás region nejen reprezentovat, ale také pro region pracovat.

Po zvolení se nový předseda ujal slova. Poděkoval za důvěru. Minutou ticha jsme uctili památku těch, kteří už nejsou mezi námi a potom řekl jenom v kostce, jak by si představoval práci v regionu. Také nás navštívili kraján Jirsák, aby nás informoval jak pokračuje vyřizování o odškodnění za plánu na Volyni.

Tim byl program ukončen a nastala volná diskuse a zábava.

Jsme šťastní, že se Šumperský region konečně probudil a všichni doufáme, že se budeme setkávat jednou, raději dvakrát za rok na tak milém setkání. Vždyť naše členky vždy rády napečou koláče a nějaké dobriny. Milí krajané a přátelé, stáremu a chceme se přece vidět, dokud nám zdravíčko trošku slouží.

Chci popřát Šumperskému výboru a hlavně novému předsedovi Hakenovi hodně zdraví a elánu pro práci našeho regionu. Pokud znám členy výboru, a znám je moc dobré, vím, že budou ochotni panu předsedovi vždy pomoci při jakékoliv práci (při organizování setkání atp.). Sám člověk nic nezvládne.

Děkuji všem, kdo se podíleli na tomto setkání. Dík za hezké prožití soubotního odpoledne. Ala Bilková

Region Litoměřice

OZNAMENÍ

SČVP regionu Litoměřice oznamuje, že v pátek dne 9. října 2009 v 10.00 hod. se koná POSVICENSKÉ SETKÁNÍ. Na programu bude též vzpomínka na Karpatsko-dukelskou operaci.

Setkání se koná jako obvykle v restauraci Koliba u Výstaviště Zahrada Čech. Srdečně zve výbor regionu.

Za region Daniela Zelenková

Region Chomutov

Pozvánka zákum českých matičních škol na Volyni

16. října tohoto roku se bude konat v restauraci Černý Orel na autobusovém nádraží v Žatci setkání Zákum českých matičních škol na Volyni. Začátek v 10 hodin. Příspěvek na občerstvení v částce 150 Kč zaplatíte při vstupu do sálu. Oznamte to svým přátelům a zákum všech českých škol, jelikož pozvánky z finančních důvodů nebudeme zasílat. Těšíme se, že se zase po roce s Vámi setkáme.

Zá výbor této škol Vás srdečně zve: za Zdolbunovskou Jiřinu Kačerovou, za Rovenskou Jiřinu Vinšovou a za Omelanštinu Irenu Hanušovou

Prosba našeho čtenáře ...

Jsem těžký invalida, téměř nechodím, již s nutností částečné péče. Doufám, že to nevadí.

Vždycky jsem se zajímal o život krajanů, o jejich životní podmínky a zvyklosti. Volyn patří mezi tradiční místa, o kterých se četlo na školách a o kterých bych chtěl znát vic. Snažím se získat co nejvíce poznání, protože je to nejlepší lék na těžké bolesti, které místy provázejí moje nemoci.

Mám zájem o činnost Sdružení, informace Zpravodaje, příspěvky, prostě o všechno. Budu vděčný za každou Vaši odpověď.

Děkuji za pochopení a vyřízení. Miroslav Šerk
Na Vinici 25, 551 01 Jaroměř, tel.: 737 324 139

NAŠI JUBILANTI ...

Region Žatec

Dodatek: V květnu oslavila Libuše Martinková z Trnovan 85 let. Mikuláš Šereťuk z Libořic v červnu své 93 narozeniny.

3. čtvrtletí

Červenec: 70 let Lenka Lneničková, Vroutek. 70 let Jaroslav Šulc, Podbořany. 75 let Božena Padrtová, Vroutek. 80 let Jiřina Hovorková, Velká Černoc. 85 let Marie Diačuková, Žatec.

Srpen: 60 let Jana Verliková, Frýdek-Místek. 65 let Bohumil Šulitka, Klášterec. 75 let Jan Hovorka, Žatec. 75 let Mikuláš Horáček, Žatec.

Září: 65 let Jaroslava Hrnčíková, Holoseč. 70 let Emilie Zajícová, Žatec. 70 let Miroslav Šurma, Podbořany. 75 let Josef Sahulka, Soběchleby. 85 let Libuše Ludvíková, Žihle.

Všem těmto členům k jejich jubileu přeje mnoho zdraví do dalších let Kamila Ondrová

Region Tachov

3. čtvrtletí

84 let: Ganajová Lydie, Kutová Evženie a Matasová Irena

Všem mnoho štěstí, zdraví a životní síly do příštích let přeje za region Michlová Alžběta.

Region Olomouc

3. čtvrtletí

Červenec: 40 let Wágner Richard z Olomouce, bytem Litovel, Tři Dvory. 55 let Bruštíková Anna z Olomouce, bytem Kožušany

Září 91 let Tengler Vladimír z Moldavy, bytem Hněvotín. 84 let Fišerová Marie z Moldavy, bytem Nedvězí. 81 let Dubická Evženie z Omelanštiny, bytem Olomouc.

Hodně zdraví a štěstí do dalších let přeje za region Polák Vladimír

Region Praha**3. čtvrtletí**

Cervenec: 55 let Ing. Slavík Milan z Podbořan, nyní Praha 8. 75 let Karmazinová Anna z Kyjeva, nyní Praha 3. 80 let Štefli Václav Kněhyňky, nyní Praha 5. 81 let Klicpera Josef z Volkova, nyní Králov Dvůr. 82 let Vránová Vlasta z Ládovky, nyní Mimoň. 84 let Vrbová Janina z Luka, nyní Praha 4, příslušnice 1. čs. armádního sboru. 85 let Pálková Soňa Mlynov-Kroužky, nyní Moravský Beroun a PhDr. Roubíčková Alla z Rovna, nyní Praha 10. 88 let Anděl Bohuslav z Novin Českých, nyní Praha 9. 91 let Kubešová Libuše z Kyjeva, nyní Praha 1.

Srpna: 55 let Šťastná Jiřina z Litoměřic, nyní Kostelec nad Černými lesy a Štěch Stanislav z Podbořan, nyní Praha 9. 65 let Hrušková Klaudie Kuňov, nyní Beroun. 81 let Ing. Kindl Josef, Buderáž, nyní Praha 4. 84 let Sucháňková Marie Dermálovka, nyní Praha 6. 86 let Kvášovská Helena, Sedmice, nyní Praha 4.

Září: 65 let Šťastný Miroslav Serední Háj, nyní Praha 5. 70 let Vacková Emilie Podhájce z Dubna, nyní Praha 5. 80 let Holubová Věra Umáň, nyní Praha 7. 85 let Ing. Masopust Miroslav z Českého Strakova, nyní Praha 5, příslušník 1. čs. armádního sboru.

Všem mnoho štěstí a zdraví do dalších let
přeje za region *předsedkyně Irena Malinská
a Roman Šér*

Region Mariánské Lázně**Dodatky:**

Květen: 70 let Ing. Hajný Stanislav z Lucka, nyní Plzeň

Cerven: 75 let Kokrštejnová Jiřina z Hrušovic, byt. Klimentov, Velká Hleďsebe

Cervenec: 80 let Ing. Nosek Josef, Holovník Český, nyní Mariánské Lázně

Zdraví a štěstí přeje jubilantům za region
předseda Jaroslav Juha

Region Domažlice**4. čtvrtletí**

Ríjen: 95 let Šubrtová v Libuši, Ivanič-Polžice. 88 let Nechvílová Marie, Moldava-Podurkov-Hostouň. 82 let Kurcová Marie, Ivanič-Srby.

Listopad: 88 let Hajznerová Emilie, Lipiny-Ostroměč-Malonice. 85 let Řehaková Nina, Kopče-Horšovský Týn. 85 let Kroupa Vladimír, Ivanič-Plzeň. 83 let Vokačová Anna, Ivanič-Horšovský Týn.

Všem jubilantům zdraví, štěstí, spokojenosť a hodně životní pohody za region přejí

Vladimir Ledvina a Naďa Pytelková

Poznámka redakce: Prosíme regiony, které zasílají údaje ručním psacím písmem, aby pisatelé laskavě rozlišovali jednotlivé litery jako kupř. h, r, t a pod., aby nedocházelo k chybám ve jménech.

Děkujeme.

Region Chomutov**4. čtvrtletí**

Listopad: 90 let Josef Kalcovský z Mirohoště, bytem v Praze. 80 let Vladislav Novák ze Semidub, bytem Droužkovic. 70 let Danuše Kolářová z Michalovky, bytem Jirkov. 65 let Ludmila Švecová z Kupičova, bytem Kadaň

Prosinec: 85 let Olga Němcová z Varkovič, bytem Chomutov. 89 let Evženie Chárová z Čeljabinska, bytem Chomutov.

Všem jubilantům hodně zdraví a štěstí do dalších let přeje za region

Jiřina Kačerová a jednatel Josef Roller

Region Šumperk**4. čtvrtletí**

Ríjen: 88 let Valenta Josef z Hlinska, nyní Libina. 60 let Miler Jaroslav z Falkovstina, nyní Rapotín

Listopad: 87 let Vařeková-Štantejská Lidie, Dolné pole, nyní Šumperk. 83 let Liščenková-Bartošová Evženie, Horodiště nyní Petrov. 80 let František Václav, Terešov, nyní Víkýřovice. 70 let Volfová-Perglerová Emilie, Malá Zubovš, nyní Rokytnice.

65 let Langerová-Sodomková Eleonora, Kvasilno, nyní Rapotín.

Prosinec: 90 let Vojtíšková - Dusová Anna, Kurdybán, nyní Rapotín. 85 let Kechrtová-Bestová Antonie, Č. Malín, nyní Nový Malín

Všem jubilantům pevné zdraví, štěstí, spokojenosť, a do nového roku 2010 jen to nejlepší přeje za region

Jiřina Žáková

Moravskoslezský region**4. čtvrtletí**

Ríjen: 80 let Macek Václav z Hlinska, nyní Studénka. 84 let Karel Stanislav z Tršic ČR., nyní Hukovice

Listopad: 60 let Vegrichtová Michaela z Přerova, nyní Bystrice pod Hostýnem. 60 let Hudečková-Tomanová Marie ze Šternberka, nyní Nové Lublice. 75 let Bolfová-Krupá Vlasta, Hranice, nyní Hukovice. 75 let Mondeková Ludmila z Hrušvice, nyní Slezské Pavlovice-Osoblaha. 75 let Moravec Jaroslav ze Špakova, bytem Fulnek. 80 let Dubec Václav z Ládky, nyní Havířov-Šumbark. 80 let Hellerová Emilie z Račina, nyní Pečovatelský dům Krasov. 81 let Fiřt Emanuel ze Zborova, nyní Kunín. 83 let Zemanová Milada z Rovna, nyní Opava. 84 let Mikulenková Barbora ze Mstěšina, nyní Vítov. 85 let Rožášová Irena z Rovna, nyní Opava. 87 let Perman Bohumil z Rovna, bytem Opava

Prosinec 81 let Klabanová Marie ze Mstěšina, nyní Suchdol n. Odrou. 86 let Kubinová Emilie z Dembrovky, bytem Krnov.

Všem jubilantům přejeme vše nejlepší, do dalších let hodně zdraví a životní pohody.
Za region Dr. Vladimír Samec, předseda a Marie Seitlová, tajemnice

Region Litoměřice**4. čtvrtletí**

Ríjen: 70 let Vladimír Král z Volkova, bytem Kostomlaty n. L. 80 let Jarmila Dědková z Mirohoště, bytem Měcholupy. 84 let Marie Janouchová z Volkova, bytem Děčín. 84 let Marie Vítková z Mirohoště, bytem Litoměřice.

84 let Radomír Vlk z Boratína, bytem Chotiněves. 85 let Raisa Votrubová z Kněžínek, bytem Lovosice. 86 let Melanie Tintěrová ze Zavidova, bytem Hoštka. 88 let Vladislav Opočenský z Boratína, bytem Chotiněves.

Listopad: 75 let Tamara Kyselová ze Zdobunova, bytem Štěti. 80 let Nina Bártová ze Zdobunova, bytem Litoměřice. 80 let Václav Beneš z Nivy Hubinské, bytem Litoměřice. 81 let Zdena Furmanová z Mirohoště, bytem Litoměřice. 82 let Miluš Dědková z Mirohoště, bytem Litoměřice. 86 let Olga Bílková ze Strakova, bytem Litoměřice. 88 let Marie Prokůpková z Hájenky, bytem Hrušovany. 88 let Evženie Šiková z Ozeran, bytem Litoměřice. 89 let Boleslav Štěpánek z Teremna, bytem Litoměřice.

Prosinec: 81 let Marie Hueberová z Mirohoště, bytem Lysá n. L. 81 let Helena Lehnertová z Mirohoště, bytem Vrbice. 83 let Anastazie Opavová z Volkova, bytem Ústí n. L. 84 let Lidie Bohatcová z Boratína, bytem Štěti. 86 let Evženie Ružbatská z Volkova, bytem Litoměřice. 96 let Marie Chudobová z Boratína, bytem Ústí. Jubilantům vše nejlepší, hlavně zdraví.

přejeza výbor regionu Daniela Zelenková

Region Broumov**Dodatek 3. a část 4. čtvrtletí**

(Prosime o dodržování umístění vždy v probíhajícím čtvrtletí redakce)

Cervenec: 60 let Vlasta Kalendová, Šumperk, bytem Rožmitál-Broumov. 80 let Vilemína Maláková, Kupičov, bytem Hřibojedy.

Srpna: 80 let Vladimír Ledvina, Podhradec, bytem Šonov.

Ríjen: 60 let Olga Stejskalová, Bologorodka, bytem Broumov. Jubilantům pevné zdraví, štěstí, spokojenosť a hodně životní pohody přeje za region

*Pokorný
Všem jubilantům blahopřeje i redakce
zpravodaje*

NAŠE ŘADY OPUSTILI ...**Region Olomouc**

Oznámuji vše, že dne 7. září zemřela po delší těžké nemoci ve věku 77 let paní Anna Václavíková, roz. Cuzalová z Moldavy II. Májovky posledně bytem Medlov u Uničova. Dne 27. 3. t. r. zemřel ve věku nedožitých 79 let pan Vladimír Masopust, rodák z Omelanštíny, posledně bytem z Boletouce. Zprávu podala jeho sestra p. Evženie Dubická z Olomouce.

Za region upřímnou soustrast všem pozůstatým projevuje Polák Vladimír

Severoamerický region (Toronto)

25. 6. zemřel můj přítel Vladimír Šantora, ve věku 74 let. Naroden v obci Curkov na Volyni, bytem Toronto, Kanada. Oznámuji bratra Václav Šantora s rodinou. Upřímnou účast rodině projevují všichni, kdo ho znali.

Region Mohelnice

Dne 23. června 2009 zemřela ve věku 86 let paní Emilie Tichá z Dorohostaje, nyní bytem Vlachov. Všem pozůstatým projevujeme tímto upřímnou soustrast Za region Machovská

Region Chomutov

Jelikož nám nebylo oznámeno, že 28. ledna tohoto roku zemřel náhle nás dlouholetý člen v nedožitých 80 letech pan Vladislav Novák z obce Semiduby na Volyni, bytem v Droužkovicích a doveděli jsme se to náhodou teprve v srpnu, oznamujeme to opožděně. Kdo jste ho znali, vzpomeňte si na něj.

za region Jiřina Kačerová a jednatel Josef Roller

10. května 2009 zemřela po dlouhé nemoci ve věku 78 let naše dlouholetá členka paní Emilie Čepeláková, roz. Vernerová ze Zdobunu na Volyni, bytem v Mostě. Vzpomínají členové našeho regionu

Jiřina Kačerová a jednatel Josef Roller

Region Žatec

Dne 12. 6. zemřela Božena Lamačová z Kadane, rodem z Lipiny ve věku 86 let.

16. 6. zemřela Emilia Jahodová ze Žatce, rodem z Hrušvice, ve věku 75 let.

27. 6. zemřel náš člen výboru regionu Josef Parpel z Očihova, poslední roky v Domově důchodců v Podbořanech. Pocházel z Vrb. V říjnu by byl oslavil své 85. narozeniny.

24. 8. zemřel po krátké nemoci náš dlouholetý člen a můj bratranc Emil Přibyl ze Žatce, rodam z Novokraje, ve svých nedožitých 79 letech.

Všem této zesnulému lehké odpočinuti a pozůstatým upřímnou soustrast projevuje za celý naš region

Kamila Ondrová

Moravskoslezský region

7. 6. 2009 ve věku 79 let zemřel pan Kajízler Josef ze Zaborolova, bytem Opava.

10. 6. 2009 zemřel po dlouhé, těžké nemoci v nedožitých 74 let pan Jeřábek Josef z Moldavy, bytem Kunín. Byl naším dlouholetým členem a důvěrníkem.

5. 7. zemřel ve věku 83 let náhle pan Valerian Klaban. Pocházel ze Mstěšina, bytem v Suchdole nad Odrou. Byl naším členem ve výboru od založení Sdružení.

Kdo jste je znali, věnujte jim tichou vzpomínku. Upřímnou soustrast všem pozůstatým projevuje za region Dr. Vladimír Samec předseda a Marie Seitlová, tajemnice

Nekrolog

Prezident dr. Edvard Beneš po válce prohlásil: „Národ, který si neváží hrdinů, kteří padli, nebo doveďli boj do vítězství, je národ nemoralní“.

Vzpomínka na Valeriana Klabana, příslušníka tankové brigády 1. čsl sboru.- který prošel celou Dukelskou operaci, za což byl vyznamenán mnoha medailemi.

Za statečný boj mu byl přidělen válečný kříž. Z české samostatné brigády se do Prahy probbojovaly dva tanky. V druhém dojet jako velitel četař Valerián Klaban. Za osvobození Prahy dostal druhý válečný kříž. Byl též povyšen do hodnosti majora. V únoru roku 2009

